

Manifest en el Dia Internacional per a l'Erradicació de la Pobresa 2018, 17 d'octubre

CCOO de Catalunya exigeix al Govern de la Generalitat una política activa contra les diferents formes de pobresa

El 1992, les Nacions Unides en la resolució 47/196 van declarar el 17 d'octubre com a Dia Internacional per a l'Erradicació de la Pobresa, considerant la pobresa com un problema de drets humans, i instant els governs a fer una política activa de lluita contra la pobresa i la desigualtat. Al voltant d'aquesta declaració es van aprovar diferents agendes, com la Cimera del Mil·lenni per reduir a la meitat la pobresa fins el 2015 (considerant pobres les persones que viuen por sota d'un dòlar al dia), i l'última és l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible, coneguda per ODS, aprovada al 2015: entre els seus primers 17 objectius, acabar amb la pobresa, fam zero, salut i benestar, educació de qualitat, reducció de les desigualtats, treball decent i igualtat de gènere. Malgrat les agendes, la situació de la pobresa al món ha empitjorat. Les institucions internacionals no han fet res, no han actuat de forma eficaç sobre les causes que provoquen la pobresa, com són l'evasió fiscal, la venda d'armes, violació dels drets humans i laborals. La pobresa i les desigualtats han augmentat a escala mundial. La pobresa no afecta només als països coneguts com a països en vies de desenvolupament, sinó cada vegada a més països desenvolupats, a causa de les polítiques d'austeritat i retallades socials i laborals.

A Catalunya la taxa de risc de pobresa (taxa AROPE) del 2017 fixa en un 23,8% la població amb risc de pobresa, la població amb privació material severa en un 5%, les dificultats dels llars per arribar a fi de mes, amb moltes dificultats un 6,3%, amb dificultat un 12,7%, i amb certa dificultat un 29,5%, sobretot afectant les dones i famílies monoparentals. Els indicadors de desigualtat de la distribució de la renda a Catalunya se situen en el 31,8%. La població més afectada són les dones i la infància. La feminització de la pobresa és un fet, especialment a nivell de salaris, atur i pensions. I la pobresa afecta a la infància, a menors de 16 anys, situant-se a Catalunya en el 28,5% l'any 2017.

A Catalunya, la política de lluita contra la pobresa ha quedat en el millor dels casos en segon pla, en alguns aspectes fora de l'agenda política. Els pactes, resolucions i lleis que s'estan aprovant per a lluitar contra la pobresa han quedat sense desenvolupament, sense aplicació, o sense seguiment i sense continuïtat. Exemples:

- Pacte Nacional per a la Infància i l'Adolescència (la Comissió de seguiment porta 3 anys sense cap reunió).
- L'acord del Parlament de Catalunya sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats, aprovat fa més de 4 anys (sense seguiment i aplicació).
- L'Observatori Català de la Pobresa, la Vulnerabilitat i la Inclusió Social (no realitzat)
- L'Observatori de la Família (no es reuneix).
- El reglament de la Llei de protecció dels drets de la Infància i adolescència no està fet (aprovada la llei al 2010, fins ara no té un reglament).
- Les mesures de la Resolució del Parlament de Catalunya sobre emergència social, aprovada el març 2016 (la Comissió de seguiment porta més d'un any sense reunir-se: aquesta Comissió de seguiment en teoria s'ha fet per a reemplaçar l'idea d'un Pacte nacional contra la pobresa).

- La polítiques fiscals de renda, la redistribució de la riquesa, mesures aprovades en el Parlament però no desenvolupades.
- La manca de pressupost suficient i recursos personals per a la aplicació de forma eficaç de la Renda Garantida de Ciutadania.
- El Consell General de Serveis Socials de la Generalitat (més de 2 anys sense cap reunió).

Aquests són exemples de molts més que demostren que vivim una política de paràlisi social i de lluita contra la pobresa.

Per això, el 17 d'octubre, Dia Internacional per a l'Erradicació de la Pobresa, des de CCOO de Catalunya volem fer una crida i una exigència al Govern de Catalunya a posar la lluita contra la pobresa i les desigualtats en el primer pla de la seva agenda política, recuperant primer el diàleg social, amb els agents socials, amb els sindicats, patronals i entitats socials, recuperant la política social i posant al dia el seguiment dels pactes, de les resolucions i el desenvolupament de les lleis.

L'Agenda 2030, els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), s'ha de poder aplicar també a Catalunya.

Barcelona, 17 d'octubre de 2018